

Gier ved det Ee, samme afgiver, eller paa anden Maade, ligeoverfor den Skade, det ved sin Retning, Trærnes eller Buskenes Art og Bessaffenhed tilføier Naboen. Ligesom en saadan Forandring af et ældre Hegn kun kan fordres iøvstsat, naar den Fordeel, samme vil medføre for den, der gjør Forandringen, tilfulde opveier det Tab, Forandringen vil medføre for Hegnets Gier, saaledes er denne ogsaa berettiget til at fordre sig tillagt en passende Godtgjørelse deels for det lidte Tab deels for Omkostningerne ved Opførelsen af et andet Hegn, naar et saadant skal reises.

Hegn om Gaarder, Gaards- og Huispladse, som nu ere beplantede, skal Hegnets Gier fremdeles være berettiget til at vedligeholde og fornye med Træer eller Buske af samme Art uden Hensyn til den Skade, som derved maatte tilføies Naboeiendommen.

Hegn, som ere til Skade for offentlige Veie, kunne af vedkommende Veibestyrrelse, i alt Fald mod Erstatning af Veicommunens Kasse, fordres forandrede overeensstemmende med foranstaaende Regler om Hegn mellem 2de Naboer.

§ 9.

Det skal staae den, hvem Hegnets Vedligeholdelse paahviler, frit for at ombytte det tilstedeværende Hegn med et andet lovligt Hegn — dog skal en Bruger, som ikke er Gier, ikke kunne foretage en saadan Forandring uden Gierens Samtykke.

Duffer Nogen reist et fuldstændigere og til den Brug, han gjør af sin Eiendom, hensigtsmæssigere Hegn, end han i Henhold til §§ 1 og 2 kan forlange (Maur, Plankeværk), da skal han kunne fordre et saadant Hegn reist af den hegnspligtige Nabo, naar Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af et saadant Hegns Tilveiebringelse godkjendes ved saghyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 21), dog at denne ikke kan tilpligtes at udrede nogen større Deel af Omkostningerne ved Hegnets Tilveiebringelse og Vedligeholdelse, end Udgifterne ved et almindeligt lovligt Hegn vilde udgjøre, — medmindre det ved saghyndigt Skjøn afgjøres, at der efter Naboeiendommens Bessaffenhed og Benyttelse (Hauge, Gaardsplads m. m.) af denne bør udredes en større Andeel i Omkostningerne.

§ 10.

Naar et ældre Hegn enten ifølge Overenskomst mellem Naboerne eller som Følge af Bestemmelserne i §§ 8 og 9 ombyttes med et andet Hegn, bliver dette i ethvert Tilfælde at reise saaledes, at Skjellinten falder midt i Hegnet, selv hvor dette ifølge Bestemmelserne i Fr. af 29de October 1794 § 5 ikke har været Tilfældet med det ældre Hegn.

§ 11.

Enhver Rodseier eller Bruger, hvis iøvrigt fuldt indhegnede Rod begrændses eller gjenemffjøres af en offentlig Veie, er berettiget til at forlange, at vedkommende Veibestyrrelse paa Veicommunens Regning lader halvt lovligt Hegn reise og vedligeholde mellem hans Rod og Veien, men han er da ogsaa pligtig til uden Erstatning at afgive den fornødne Grund til Hegnets Opførelse.

§ 12.

Leddene paa offentlige Veie skulle have den fornødne Brøde, være stærke og vel hængte, saa at de med Letthed kunne gaae op og i, og forsynede med saadant Rulle, at de af Ridende kunne aabnes og lukkes, uden at disse behøve at stige ned af Hesten. Spørgsmaal om et Ledes Forsvarlighed afgjøres i fornødent Fald ved saghyndigt Skjøn (§§ 15—19 og 21); dog staaer det ikke blot den paastødende Nabo, men tillige vedkommende Veibestyrrelse og Enhver, hvem dets mangelfulde Bessaffenhed er til vedvarende Ulempe, frit for at foranledige et saadant Skjøn tilveiebragt.